

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-457/12

S.
proti
Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel
a

Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel
proti
G.

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State (Holandsko)]

„Článok 20 ZFEÚ, článok 21 ods. 1 ZFEÚ a článok 45 ZFEÚ — Smernica 2004/38/ES — Právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov — Oprávnené osoby — Právo na pobyt štátneho príslušníka tretieho štátu, rodinného príslušníka občana Únie, v členskom štáte, ktorého je tento občan štátnym príslušníkom — Občan Únie, ktorý má bydlisko a je štátny príslušník toho istého členského štátu — Pracovné činnosti — Pravidelné dochádzanie do iného členského štátu“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. marca 2014

1. *Občianstvo Únie — Právo na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov — Smernica 2004/38 — Oprávnené osoby — Rodinní príslušníci občana Únie, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretieho štátu — Vylúčenie*

(Článok 21 ZFEÚ; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38)

2. *Voľný pohyb osôb — Pracovníci — Občan Únie s bydliskom na území členského štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, a v postavení pracovníka pravidelne vykonávajúci pohyb do iného členského štátu — Právo na pobyt rodinných príslušníkov — Podmienka — Odradzujúci účinok zamietnutia práva na pobyt pre skutočný výkon práva na voľný pohyb — Posúdenie vnútroštátnym súdom*

(Článok 45 ZFEÚ)

1. Ustanovenia smernice 2004/38 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát zamietol právo na pobyt štátnemu príslušníkovi tretieho štátu, rodinnému príslušníkovi občana Únie, keď má tento občan štátnu príslušnosť uvedeného členského štátu a aj jeho bydlisko je v tomto členskom štáte, ale pravidelne v rámci svojich pracovných činností vykonáva pohyb do iného členského štátu.

Uvedené ustanovenia priznávajú vlastné právo na pobyt pre občanov Únie a odvodené právo na pobyt pre ich rodinných príslušníkov, iba ak uvedený občan vykonáva svoje právo na voľný pohyb usadením sa v inom členskom štáte ako v členskom štáte, ktorého je štátnym príslušníkom.

(pozri body 34, 35 a výrok)

2. Článok 45 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že rodinnému príslušníkovi občana Únie, štátnemu príslušníkovi tretieho štátu, priznáva odvodené právo na pobyt v členskom štáte, ktorého je tento občan štátnym príslušníkom, ak má uvedený občan bydlisko v tomto členskom štáte, ale v postavení pracovníka pravidelne vykonáva pohyb do iného členského štátu v zmysle uvedeného ustanovenia, pokiaľ by zamietnutie priznania takéhoto práva na pobyt malo odradzujúci účinok na skutočný výkon práv, ktoré dotknutému pracovníkovi priznáva článok 45 ZFEÚ, overenie čoho prináleží vnútroštátnemu súdu.

V tejto súvislosti okolnosť, že dotknutý štátny príslušník tretieho štátu sa stará o dieťa občana Únie, môže predstavovať relevantnú skutočnosť, ktorú musí vnútroštátny súd zohľadniť. Samotná skutočnosť, ktorá sa môže javiť žiaduca, že takáto výchova bude zabezpečená štátnym príslušníkom tretieho štátu, priamym príbuzným po vzostupnej línii manželského partnera občana Únie, však sama osebe nepostačuje na konštatovanie takéhoto odradzujúceho účinku.

(pozri body 43, 44, 46 a výrok)